

- Няма нищо човешко в отношенията ви! .... Ти си бога
вдобен, а ти - хитрува и прахосница! ... Изкудват се взаимно!

Мария става и излиза сърдито от трапезарията.

Спиридонов прави виновна гримаса. Зара повдига глава и
цинично се ухилва.

- Постъпваш нетактично! - казва ѝ Спиридонов, като прави
недоволно движение с ръка.

Зара поема една чешка грозде, става и се отправя към
стаята, в която е влизала Мария.

х

Мария стъва от леглото едно одеяло и го взема под мишницата.

- Няма ли да спиш? - пита я с приторена нежност Зара,
като влиза в стаята.

- Не! - сухо отговаря Мария, взема от нощното шкафче някаква книга и тръгва към вратата.

Зара откъсва от чешката едно зърно грозде и бързо го налязва.

- Къде отиваш?

- В ливадата. Тук е много горещо - късо ѝ отворила Мария,
като излиза от стаята.

- Ще дойда с тебе - вика колдире ѝ Зара.

- О не! Моля те! .... Остами ме сама! - чува се гласът на
Мария, която преносиava трапезарията.

ххх

Мария излиза от къщата с одеяло и книга в ръка.

Ти изнава през градината, и нагазва в ливадата, като стигра под едно малко ореково дърво близо до къщата.

Постила одеялото на сянка, наляга се по корем и започва да чете.

х

Всред позълталите тук-таме листа на орека се гонят врабци.

х

Мария чете.

х

В градината влиза Борис. Той оглежда къщата и сяда на баната пейка, като премията крак въз крак.

х

Мария чете.

х